

Повідомлення ТАРС

За повідомленнями, що надходять з Чехословаччини, обстановка в країні у цілому лишається нормальною. Промислові і сільськогосподарські підприємства, державні установи працюють, як звичайно. Населення Чехословаччини, відповідно до заклику президента ЧССР Л. Свободи, додержує спокою з усвідомленням своєї громадянської відповідальності. Командування союзних військ, яке перебуває в контакті з командуванням Чехословацької Народної Армії, подає допомогу в гарантуванні внутрішньої і зовнішньої безпеки Чехословацької соціалістичної держави.

Як уже повідомлялось, антисоціалістичні сили намагаються порушити нормальне життя у країні, створити ускладнення, розраховуючи на розпалювання націоналістичних пристрастей і ворожнечі до здорових, патріотичних, відданих справі соціалізму сил Чехословаччини і братніх країн, які прийшли на допомогу чехословацькому народові.

Ворожі елементи намагаються будучо загострити обстановку, ідучи на тяжкі злочини. Так, ними був арештований член Президії ЦК КПЧ, головний редактор газети «Руде прєво» тов. Швєстка і випущений спеціальний номер цієї газети — органу ЦК КПЧ з нападками на СРСР та інші соціалістичні країни. Тов. Швєстка був звільнений з-під арешту радянськими військами.

Контрреволюційні сили, особливо в Празі, вдаються до все небезпечніших дій. У центральному районі Праги вони організували диверсію — підпалили 4 радянських бронетранспортери і викликали пожежу в сусідніх будинках. Ці диверсанти намагаються також вивести з ладу засоби зв'язку і транспорту, порушити постачання населенню продовольства.

Контрреволюціонери пустили в хід заздалегідь підготовлені підпільні радіопередавачі і друкарні. Наклепницькі вигадки і фальшивки, які фабрикуються контрреволюціонерами і передаються цим шляхом, підхоплює імперіалістична пропаганда, яка намагається видати їх за вияв офіційної позиції Чехословаччини та її громадської думки.

У цьому зв'язку перебуває і необгрунтована спроба деяких західних держав витягти на обговорення Ради Безпеки ООН так зване «питання про Чехословаччину». На неспроможність спроби поставити це питання в ООН ввечері 21 серпня вказало МЗС ЧССР, підкресливши, що Чехословаччина не підє на його обговорення в ООН, оскільки питання взаємовідносин Чехословаччини з іншими соціалістичними країнами розв'язуються ними самими в рамках соціалістичної співдружності.

Ввечері 21 серпня по чехословацькому радіо знову виступив президент ЧССР Л. Свобода з промовою, в якій він звернувся до населення країни з закликом зберігати спокій і оберігати устої соціалізму, свободи і демократії.
(Закінчення на 2-й стор.).

МУЖНІ ГОЛОСИ

В мужні голоси ветеранів комсомолу Кіровоградщини вилітаються молоді комсомольці шістдесятіх років. Вони зібралися в обласній філармонії, щоб перегорнути сторінки буремних років, коли перші комсомольці і комуністи Кіровоградщини відбудовували рідну країну, коли зі зброєю в руках відбивали атаки бандитських зграй, боролися з куркульською, голодом, розрухою, вставали на захист Батьківщини проти білогвардійців.

В президії секретарі обкому партії Д. П. Максименко, Л. Г. Кравченко, М. П. Суркін, секретарі обкому комсомолу М. Д. Сиротюк, М. Г. Гайдамака, Т. П. Лашевська, секретар міському партії І. П. Валявський, секретар міському комсомолу А. І. Ніцой, почесні гості маршал авіації Герой Радянського Союзу В. О. Судець, адмірал флоту колишній командуючий Чорноморським флотом М. Є. Басистий, професор Московського державного університету Г. Д. Вовченко, голова ЦК профспілки працівників лісу і сплаву І. О. Положа, генерали О. І. Олейников, А. С. Сіроженко, О. Я. Жиденко та інші товариші.

Урочисте зібрання відкриває перший секретар обкому комсомолу М. Д. Сиротюк. Учасники вечора бурхливими оплесками схвалюють його пропозицію про обрання почесної президії в складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. Сивоскромні ветерани, юнаки і дівчата, що
(Закінчення на 4-й стор.).

Рік видання IX
№ 100 (1956).

СУБОТА

24 СЕРПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому АКСМУ

КЛЯНЕМОСЬ!

МІТИНГ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ
МІСТА КІРОВОГРАДА

О сьомій годині вечора 21 серпня центральна площа міста — площа імені Кірова, розцвіла прапорами і квітами. То збиралася на мітинг молодь міста. Серед молодих — учасники зльоту ветеранів — Федір Якович Сюмаков, колишній комсомолец з «Червоної зірки», генерал-лейтенант Павло Іванович Левін, Яків Борисович Маслов, секретар першого Бобринецького райкому комсомолу, Фаїна Борисівна Томська, секретар першого Златопільського райкому комсомолу, колишній культпрацівник заводу «Червона зірка», директор заводу в місті Харкові Герой Соціалістичної Праці Петро Степанович Стрілецький, адмірал у відставці Микола Єфремович Басистий, маршал авіації, Герой Радянського Союзу Володимир Олександрович Судець та інші.

Багатою з них ця площа і прилегла вулиця імені Леніна ще пам'ятні в ті роки, коли вони були місцем перших маївок і робітничих виступів проти царизму. Тепер площа — свідок теплої зустрічі ветеранів з молоддю, свідок нерушимого єднання різних поколінь комсомолів.

У мовчанні завмирає багатотисячний стрій ветеранів і юних. В шанобі лягають до підніжжя пам'ятника С. М. Кірову квіти. Звучить Гімн Радянського Союзу.

Під звуки духового оркестру з прапорами і квітами колона прямує вулицею імені Леніна, повертає на вулицю імені Шевченка і завмирає знову біля пам'ятника Невідомому солдату. До підніжжя покладають квіти. Тишу розриває військовий салют.

Багатотисячна колона прямує в парк імені Леніна. Тут, біля пам'ятника організатору партії більшовиків, засновнику першої в світі соціалістичної держави В. І. Леніну і відбувся мітинг.

На мітингу виступили представники ветеранів і сьогоднішніх комсомольців міста — член комсомольсько-молодіжної бригади агрегатного заводу, яка бореться за звання імені 50-річчя ВЛКСМ, токарь Віктор Якутов, воїн місцевого гарнізону відмінник бойової і політичної підготовки старший сержант Іван Кобильський, маршал авіації, Герой Радянського Союзу Володимир Олександрович Судець.

На трибуні перший секретар Кіровоградського міському комсомолу А. Ніцой.

«Ми, комсомольці і молодь міста, учасники мітингу, присвяченого Другому зльоту ветеранів комсомолу Кіровоградської області на честь 50-річчя комсомолу, внуки героїв Жовтня, діти солдат, що розгромили фашизм, спадкоємці будівників соціалізму, а переддень ювілею Ленінського комсомолу зібралися тут, біля пам'ятника В. І. Леніну, щоб від імені усієї молоді міста перед обличчям ветеранів комсомолу області прийняти присягу на вірність Великій Жовтневій соціалістичній революції, комсомольським традиціям, Комуністичній партії і радянському народові!».

Затамував подих кожен присутній.
«Пролетарською правдою нашою, загартованою у вогні революції, кров'ю боротьби робітничої гвардії, невмирними подвигами комуністів і комсомольців клянемося вічно нести у своїх серцях вогонь Жовтня, бути вірними заповітам Ілліча, завжди зміцнювати дружбу народів нашої багатонаціональної Батьківщини і пролетарську солідарність з народами усього світу.
Клянемося!».

І зринуло багатоголоше:
«Клянемося!
Клянемося!
Клянемося!»

«Батьки, як естафету, передали нам овіяні боювою славою знамена, глибоку комуністичну переконаність, полум'яний патріотизм.
(Закінчення на 4-й стор.).

Ветерани комсомолу — професор Г. Д. ВОВЧЕНКО (праворуч) та адмірал у відставці М. Є. БАСИСТИЙ.

НЕВПІЗНАНИЙ КРАЙ

Зустріч ветеранів комсомолу
Кіровоградщини в обкомі
КП України

21 серпня ветерани комсомолу Кіровоградщини зустрілися з членами бюро обласного та міського комітету КП України, з членами виконкому обласної та міської Ради депутатів трудящих, з членами бюро обласного комітету комсомолу.

Другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко тепло поздоровив учасників зльоту з прибуттям на землю, де пройшла їх комсомольська молодість, розповів про зміни, що сталися на Кіровоградщині за часів Радянської влади.

Сьогоднішня Кіровоградщина — це край хліборобів і шахтарів, будівельників і машинобудівників, край достатку і щастя. Завод «Червона зірка», що виріс із закуренних майстерень Ельворті до гіганта машинобудування, відправляє свою продукцію в сорок країн світу. Оснастилося новою технікою сільське господарство. На колгоспних і радгоспних полях працює понад 13 тисяч тракторів, тисячі комбайнів та інших сільськогосподарських машин.

Часто розповідь секретаря обкому партії переривалася дружинними оплесками присутніх. І це зрозуміло, бо такі неспі-

нано змінився наш край. І їм, ветеранам, хто з гвинтівкою в руках відстоював завоювання Жовтня, хто на своїх плечах винні труднощі перших років становлення молодого Країни Рад, приємно бачити ці зміни.

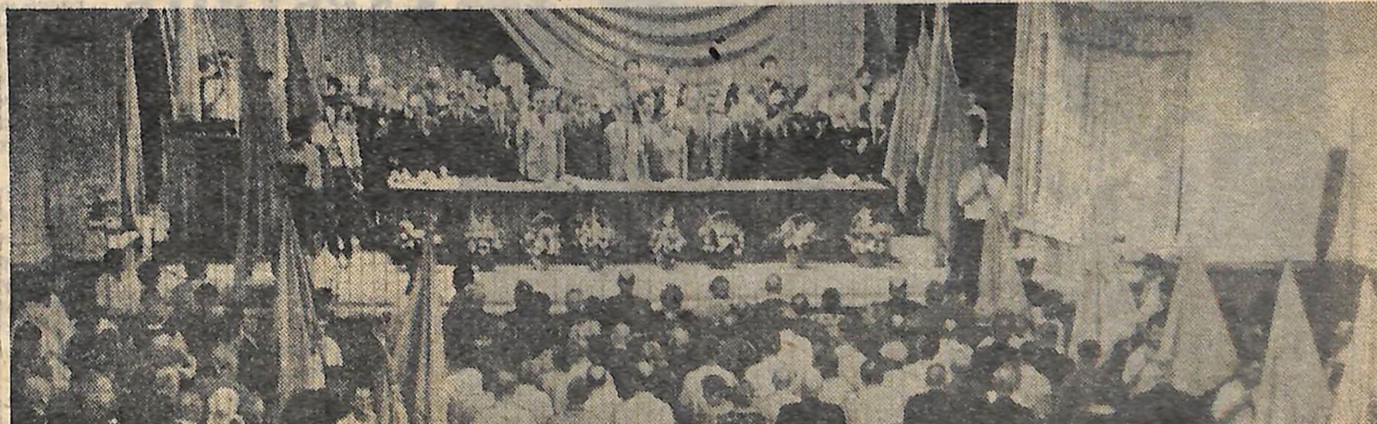
На другий зліт прийшли ветерани комсомолу Кіровоградщини з багатьох куточків нашої Батьківщини.

Федір Якович Сюмаков, колишній комсомольський активіст із заводу «Червона зірка», виступаючи, сказав:

— Я — кіровоградець. В п'ятнадцять років вступив у комсомол, в двадцять був членом КПРС. На з'їзді партії в 1931 році вітків перетворювати Сибір. Тепер працюю в Новосибірську. Приємно мені бачити зміни на землі, де я народився і виріс, приємно також повідомити вам про різкі зміни в краю сибірському. Колишнє місце заслання царатом політичних в'язнів стало індустріальним краєм, краєм науки.

Від імені Азербайджанської республіканської та Бакинської міської партійних організацій учасників зльоту вітає Дмитро Якович Горький-Бабич, колишній комсомолец з міста Бобринця. Від міського земляцтва ветеранів комсомолу Кіровоградщини виступив працівник Міністерства сільського господарства Білоруської РСР Василь Васильович Волченко.

— Дуже вдячний, що запросили на зліт, — сказав В. В. Волченко. — Коли зустрічаєшся з молоддю, то й сам немов молодієш, набираєшся нових сил. Приємно бачити, що традиції старших поколінь молоді свято беруть і множать.

Закриття урочистого зібрання.

Фото В. КОВПАКА.

Повідомлення ТАРС

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Численні мітинги, виступи, резолюції і листи трудящих Радянського Союзу, інших соціалістичних країн свідчать про повне і повсюдне схвалення та підтримку заходів, вжитих на захист соціалістичних завойовань у Чехословаччині. Ці заходи знаходять солідарність та підтримку у багатьох комуністичних і робітничих партій, серед трудящих і прогресивних сил.

Реалістичну позицію починають займати деякі державні діячі ряду буржуазних країн. Зрозуміло, імперіалістичні кола, які робили ставку на відрив Чехословаччини від співдружності соціалістичних держав, не можуть примиритися з крахом своїх надій. Вони продовжують створювати навколо чехословацьких подій обстановку напруженості і політичної істерії. Особливо виділяються щодо цього правлячі кола Бонна. Вони буквально скаженіють, мимоволі видаючи свої розрахунки, зв'язані з діяльністю контрреволюційних сил Чехословаччини.

Обстановка в ЧСР у цілому протягом дня 22 серпня була спокійна. Проте антисоціалістичні сили у Празі продовжували свої підіривні дії, намагаючись посіяти серед населення нервозність і невпевненість. З цією метою, як і раніш, використовуються підпільні радіопередачі, випускаються контрреволюційні листівки. В окремих районах Праги розклеєно підбурювальні плакати з наклепницькими нападами на визначних чехословацьких партійних і державних

діячів, а також на союзні війська. На вулицях з'явилися автомашини з гучномовцями, що передають підпільні радіопередачі.

Підпільні радіостанції і нелегальні видання, а заодно з ними пропагандистські центри західних держав розповсюджують найбільш низькопробні фальшивки. Пряму послугу в цьому їм подають деякі офіційні особи. Зокрема О. Шік, І. Гаек, Ф. Власак і Ш. Гашпарик, які опинилися в Югославії, оголосили, що вони виконуватимуть «за межами чехословацької території» урядові функції, на що їх, до речі, ніхто не уповноважив.

Всі, кому дорога справа соціалізму в Чехословаччині, відкинуть геть претензії збанкрутілих політиканів і тих, хто стоїть за їх спиною, виступати від імені ЧСР.

За відомостями, які надходять з Чехословаччини, воїни союзних армій з честю і гідністю, виявляючи в складній обстановці витримку і розуміння свого обов'язку, допомагають трудящим, братам по класу — трудящим Чехословаччини відстояти справу соціалізму, усунути загрозу безпеці і суверенітету ЧСР.

На вулицях і площех міст і селищ часто можна бачити, як солдати і офіцери союзних військ ведуть дружні розмови з населенням, відповідають на численні запитання, допомагають правильно оцінити політичну обстановку, роз'яснити ті благородні цілі, які виконують ці війська.

22 серпня 1968 р.

ПІДСТУПИ РЕАКЦІЇ ПРИРЕЧЕНІ НА ПРОВАЛ

Партійні і державні діячі Чехословацької Соціалістичної Республіки звернулися до Радянського Союзу та інших союзних держав з проханням про подання братньому чехословацькому народові невідкладної допомоги, включаючи допомогу збройними силами. Це звернення викликає загрозу, що виникла існуючому в Чехословаччині соціалістичному ладові і встановленій конституцією державності з боку контрреволюційних сил, які вступили в змову з ворожими соціалізму зовнішніми силами.

21 серпня на московських підприємствах відбулися мітинги і збори, на яких робітники, інженерно-технічні працівники, службовці одностайно схвалювали рішення СРСР та інших соціалістичних держав про подання братньому народові Чехословаччини цієї допомоги.

Український народ, як і всі радянські люди, також гаряче схвалює рішення Радянського уряду і урядів союзних

країн — Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, які, виходячи з принципів нерозривної дружби і співробітництва і відповідно до існуючих договірних зобов'язань, вирішили подати братнім народам Чехословаччини необхідну допомогу в боротьбі з контрреволюційними силами, що вступили в зговір з ворожими соціалізму зовнішніми силами.

У містах і селах республіки проходять багатолюдні мітинги, на яких трудящі заявляють про одностайну підтримку мудрої зовнішньої і внутрішньої політики Комуністичної партії і її лєнінського Центрального Комітету, спрямованої на дальший розв'язок нашої могутливої Батьківщини, на зміцнення сил миру і соціалізму.

Мітинги в цей день відбулися в Харкові, Донецьку, Полтаві та в інших містах. В резолюціях одностайно відзначається, що невідкладна інтернаціональна допомога братній Чехословаччині служить меті миру і продиктована піклуванням про його зміцнення.

Радянські люди повністю схвалюють ці потрібні заходи і заявляють, що й надалі будуть ударним трудом множити могутність соціалістичної Батьківщини. (РАТАУ).

На захист соціалістичних завойовань

З неослабною увагою стежать радянські люди за подіями, які відбуваються в Чехословаччині. Кожного сербозно тривожили спроби реакції досягнути на соціалістичні за-

воювання братнього народу. З усіх куточків країни надходять повідомлення, які говорять про те, що робітники і колгоспники, інженери і службовці, діячі науки і культури

(ТАРС).

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

ЗАВТРА мільйонна армія гірників рапортуватиме про свої трудові здобутки: завтра — День шахтаря. З хорошими показниками до нього підійшли вугільники Олександрії. За сім місяців вони підняли на-гора понад план 244 тисяч тонн палива. Для того, щоб перевезти його до місця призначення, необхідно близько 250 залізничних ешелонів. Найкращих успіхів домоглися колективи Семанівсько-Головіцького та Балахівського вуглерозрізів. Як і раніше, попереду в соціалістичному змаганні комсомольсько-молодіжна бригада Адольфа Карпенка. На Бандурівському вуглерозрізі відзначається комсомольський екіпаж електровоза, де машиністом Микола Устенко. Тільки в липні він перевіз понад план близько 3 тисяч кубічних метрів гірничої маси.

З неменшою напругою працюють вугільники Олександрії і в серпні.

ДИРИГЕНТИ ПІДЗЕМНИХ БАГАТСТВ

Готували до запуску вісімдесят чотверту лаву. Прохідники своєчасно здали штреки. Настала наша черга: потрібно за двадцять днів змонтувати складний механізований очисний комплекс. Одержали наряд, необхідну документацію. І досі пам'ятаю той липневий день — вночі гралася біленькі хмарки, легкі вітерець лоскотав спітнілі обличчя, у

хлопців хороший настрій. Коли мали опуститися під землю, до нас підійшов начальник шахти П. К. Панчищенко.

— Діло, хлопці, є. Наказу ніякого. Впораетесь — спасибі. Не астигнете — теж ніякої відповідальності. Одним словом, постарайтеся закінчити монтаж хоча б дня на п'ять раніше строку...

На якусь мить замовкли молоді гірники, ніби обмірковуючи почуте. Першим підвівся електрослюсар Геннадій Нікітін:

— Та вже постаріємось. На тиждень раніше, ніж планувалось, запустили тоді підземні агрегати. Шостого серпня лава вступила в дію.

Раніше ми достроково здали механізми в сорок другій лаві. Стараються хлопці. Що не кажіть, а в бригаді — тридцять шість чоловік. Третина з них — молоде. Кожному хочеться проявити свою кмітливості і винахідливість, щоб з хорошими трудовими показниками підійти до ювілею Лєнінського комсомолу. Та й до Дня шахтаря готувались. Інші такий рік, що соромно стає навіть тоді, коли на сто процентів завдання виконаєш. Хочеться весь час перевершувати норми, плани.

Пам'ятаю, якось ми змонтували черговий комплекс. Приймаючи його, бригадир вугледобування сказав:

— Дякую диригентам за оперативність.

Помітивши, що я нічого не атамив, додав сміючись:

— Всі вас так називають. Так і охрестили. Справа в то-

му, що ми своїми руками вугілля не добуваємо. Завдання нашої бригади — опустити в шахту агрегати, змонтувати їх там. Після виробітку лави, підняти машини на-гора, відремонтувати. А виходить, банце, що ми — одні з головних гірників на підприємстві. В якій мірі тут є рація. Уявімо, що ми не здали комплекс на тиждень раніше строку, а на такий строк запізнилися з пус-

НЕ ТІЛЬКИ СИЛОЮ

ком його в дію. Це значило б, що держава недодержала б кілька залізничних вагонів вугілля.

Але такого не трапляється. Навпаки, хлопці як можуть удосконалюють вузли агрегатів, технологію. Ось приклад. Раніше до вантажного майданика, звідки піднімалися і опускалися в шахту секції комплексів, обов'язково на підмогу підганяли автокран. А такого в нас ще й не було. Доводилось позичати на інших підприємствах. Морока та й годі.

— А що, як механічну лебідку застосувати? — звернувся до мене Микола Миковоз.

Зробили кілька експериментів. Вдалося...

Стараються гірники і технічні знання поповнювати. В практиці здорово допомагає.

Послали недавно Олександра Ядаменка прокласти вісімсот метрів трубопроводу. Робота складна. Комсомолец хвилювався. Спершу сам опустився в шахту. Розвідав усе, а потім до мене:

— Незручно. Води багато. Та все ж впораємось.

Не підвели. Найбільше радів Олександр. Він же старшим був у групі слюсарів. Завжди можуть виконати складні зав-

дання і молоді вугільники Іван Карпенко, Володимир Роговий та інші їх ровесники. А коли в кінці липня стало відомо, що шахта достроково виконала семимісячне завдання, видавши на-гора понад план 23,3 тисяч тонн вугілля, той день для хлопців був святом. Адже то наслідки нашого старання, іскри кмітливості, турботливості молодих диригентів підземних багатств. Ці прометеєвські іскри не погасли й понині.

І. КЛОЧКО,

бригадир ремонту - механічної дільниці шахти 2-3.

м. Олександрія.

Колектив шахти 3-біс за сім місяців виводу понад завдання 12,8 тисяч тонн вугілля. Однією з кращих тут вважають бригаду Віктора Турбатівського. На знімку: В. ТУРБАТІВСЬКИЙ. Фото А. БОЙКА.

„ГАРНО КАРБУЮТЬ КРОК“

Ветерани комсомолу Кіровоградщини — гості допризовників.

Є про що згадати ветеранам.

Комсомольці двадцятих років. Сьогодні вони — сивоскронні дідуся і бабусі. Та не згаснути в грудях полум'я завзяття, що народилося в буремні роки.

«Уходили комсомольці на громадянську війну», — могутнім птахом виривається пісня з відкритих вікон автобуса, напинає, як парус, зелені фіранки і падає у високі соняхи.

В мальовничому куточку за селом Федорівкою, куди приїхали ветерани, вони зустрілися з допризовниками, які зараз гартують свою волю і силу у військово-спортивному таборі.

З словами вітання до майбутніх воїнів зверну-

ся проректор Московського держуніверситету професор Григорій Данилович Вовченко.

Василь Іванович Даниленко та Іван Олексійович Положа, комсомольці двадцятих років, розповіли юнакам багато цікавих історій з книги їх власного життя. Хлопці ж — про себе, про плани на майбутнє.

— Вступаючи під червоне знамено, ми обіцяємо зразково нести службу, самовіддано виконувати обов'язки перед Вітчизною, — запевнив ветеранів від імені своїх товаришів робітник заводу «Червона зірка» Володимир Щербанов.

ЗНАМЕНО В НАС ОДНЕ!

БЕРЕЖІТЬ В ЧИСТОТІ

ЗВЕРНЕННЯ ВЕТЕРАНІВ КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДЩИНИ ДО КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ ОБЛАСТІ

Дорогі друзі! Тут, в дорогому і рідному нам місті Кіровограді, ми зібралися для того, щоб напередодні славного ювілею Ленінського комсомолу поділитися з вами спогадами про те, як зароджувався і мужній комсомол нашого краю, щоб разом вшанувати священну пам'ять тих, кому не судилося дожити до цих світлих і радісних днів, щоб допомогти своїм досвідом і порадою в дальшій роботі обласної комсомольської організації по вихованню молоді на традиціях старших поколінь комсомольців.

Ви, покоління комсомольців 60-х років, юність нової комуністичної Країни Рад, не були свідками тих історичних подій, коли у вогні революційних боїв завойовувалося нове життя.

Ми ж, покоління 20-х років, пам'ятаємо буремні роки революції, пам'ятаємо, в якій тяжкій боротьбі під дулами куркульських обривів зароджувалися перші комсомольські ячійки.

Ленінський комсомол ріс і розвивався разом з усією країною. І всі 50 років своєї історії він був найближчим і найнадійнішим помічником нашої Комуністичної партії. За закликом партії, за велінням серця комсомол йшов туди, де було тяжче, свято боровся за велику справу продовження революції.

Кров'ю перших комсомольців були політі позиції під Перекопом і солки під Волочасевою. Комсомольці зводили домни в роки перших п'ятирічок, прокладали нові дороги в тайзі, будували Комсомольськ-на-Амурі, випускали перші трактори.

В роки Великої Вітчизняної війни комсомольці і комсомолки звершили небувалі подвиги, ставши грудьми на шляху чорної лавини фашизму.

В наші дні славні традиції Ленінського комсомолу примножуються на будівництві нових гігантів Індустрії, на колгоспних і радгоспних полях.

Ми, комсомольці 20-х років, зачинателі комсомольського руху на території області, гордимся тим, що в кожній справі Ленінського комсомолу є часточка зробленого комсомольцями Кіровоградщини, ми гордимся чудовими людьми, яких виростила і виховала наша організація.

Ми гордимся також і тим, що зараз, в дні комуністичного будівництва, на заводах і фабриках, в колгоспах і радгоспах орденоносної Кіровоградщини з ентузіазмом трудяться тисячі молодих патріотів.

Саме в них ми бачимо спадкоємців слави старших поколінь, продовжувачів кращих традицій п'ятиорденоносного Ленінського комсомолу.

Дорогі юні друзі!

Вся наша країна почала підготовку до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Для комсомолу нема більш важливого і почесного завдання, ніж завдання виховання молоді на ленінських заповідях, на прикладі життя і діяльності вождя пролетаріату.

Хай завжди будуть священними для вас приклади більшовиків-ленінців, героїв Жовтня і громадянської війни, будівників п'ятирічок, самовідданих борців проти фашизму.

Хай досвід старших поколінь, їх революційна віра і переконаність стануть вашою надійною зброєю в боротьбі за утвердження комуністичних ідеалів.

Бережіть в чистоті горде знамено революції, передайте вам старшими поколіннями, пропесіть його через віки, утверджуючи на землі найсвітлішу мрію людства — комунізм.

Ми твердо віримо, що Ленінський комсомол завжди буде вірним помічником Комуністичної партії, проявить нові зразки мужності і героїзму в ім'я повного торжества ідей великого Леніна.

Хай живе наша велика Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Хай живе Комуністична партія — натхненник і організатор всіх наших перемог!

Хай живе Ленінський комсомол — надійний помічник і резерв Комуністичної партії Радянського Союзу!

Розхвилювався генерал

Сонячно і тепло. І не тільки від того, що сонце сьогодні напрохуд щедре. А й від того, що навколо — червоногалавукове плем'я, веселе, грайливе. Дрб барабану, заклик піонерського горня, у ось вже зашмерли піонерські загони на урочистій лінійці, звучать рапорти. Їх приймає голова ради зведеної дружини піонерського табору «Дружба» Толя Шендрик, потім доповідає ветеранам про готовність проводити збір. Мирно шумлять високі дерева, неподалік перешіптуються з берегом хвилячки Ігулу. Генерал-лейтенанту Павлу Івановичу Левину пам'ятні і інші і ліс, і хвилячки. Вони пам'ятні здибленими, тривожними. Той спогад хвилюванням позначастся на обличчі. І Павло Іванович говорить коротко: — Ми дивилися смерті в очі, щоб ви сьогодні росли щасливими. Ну, що вам по-

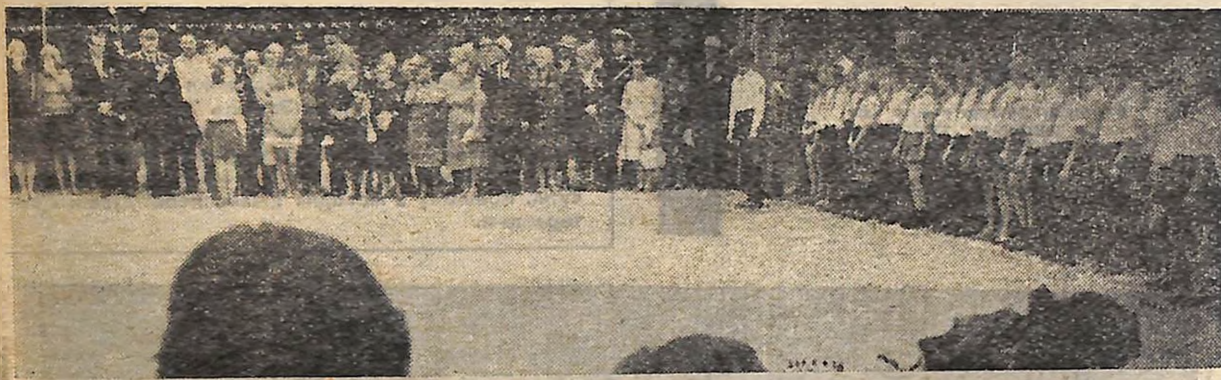
бажати? Найперше, щоб вам не довелось дивитися смерті в очі...

Письменник С. А. Трегуб розповів юним про корчарівський характер. А. В. Алейникова, організатор комсомольських осередків у Новомірогородському районі, повідомила про те, як зароджувалися піонерські загони, генерал-майор, Герой Радянського Союзу Т. Х. Уманський — про героїзм молоді в період Великої Вітчизняної війни.

Після збору дружини піонерів дали для гостей цікавий концерт, а потім ще добру годину бесідували з ветеранами на березі Ігулу.

На фот.: вгорі — генерал-майор, Герой Радянського Союзу Т. Х. УМАНСЬКИЙ серед піонерів, внизу — ветерани в таборі «Дружба».

Фото В. КОВПАКА.

ПЕДАГОГІЧНИЙ колектив Долинської СШ № 2 побороз другорічництво і поставив завдання навчатися без трійочників. Намір хороший! Побороти трійочників — проблема «середнього учня» буде розв'язана. Можливо, ця школа й поборе... Але, якщо «трійки» так будуть перетворюватися в «четвірки», як перетворювалися і ще продовжують перетворюватися в більшості шкіл «двійки» в «трійки», то такий шлях дуже небезпечний. Змагання тут влаштувати не можна. Боротьба з другорічництвом привела до «процентоманії», наслідки якої ще й сьогодні відчутні. Проблему «середнього учня» треба розв'язувати продумано, обережно, з глибоким розумінням і повною відповідальністю. В цьому відношенні необхідно думати про організацію всієї системи навчально-виховної роботи, про серйозне і правильне усвідомлення суті процесу, єдності навчання і виховання.

Працюючи учитель має справу не з одним видом діяльності, як люди інших професій, а з двома: з навчальним матеріалом і учнями. Раніше і навіть зараз деяка частина вчителів вважає, що головне на уроці — діяльність учителя, передача учням певної суми знань, умінь згідно програми. Такий учитель думає лише про пояснення навчального матеріалу і перевірку його наступного разу. Учні пасивні. І поля зору таких учителів випадає головна частина навчальної діяльності — сам процес розуміння і засвоєння того матеріалу, який пояснюється на уроці. Погано, коли учні засвоюють матеріал лише з слів учителя, у готовому вигляді. Головне на уроці — це організація розумової діяльності учнів. Учні повинні думати: співставляти, порівнювати, аналізувати, узагальнювати, систематизувати, самостійно виконувати на уроці навчальну роботу, оподібляти знаннями, уміннями, розвивати свої пізнавальні здібності. На такому уроці учні активні. Таким чином, на уроці повинні працювати і учитель і учень одночасно. Ще Ушинський навчальний процес розумів як духовний контакт учителя і учнів, як двобічний процес. Деякі вчителі навчальну роботу перекладають на плечі учнів. Учитель свою «навчальну роботу» обмежує: він дає учням домашні завдання, а потім на наступному уроці перевіряє їх. Так, здається, легше, але це несправді.

Сучасна школа покликана виховувати

свідомих і активних будівників суспільства, тобто таких, які уміють не лише оволодіти знаннями основ наук, але й творчо застосовувати знання, теорію на практиці, в житті.

Єдність навчання і виховання має велике значення і для морального виховання. В. І. Ленін на III з'їзді РКСМ говорив: «Треба, щоб уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді

ЗОЛОТО МОЖНА ПЕРЕПЛАВИТИ, А ДУШУ..?

була вихованням в ній комуністичної моралі». Навчальні предмети школи — література, історія, географія, природознавство, хімія тощо — містять великий матеріал, на основі якого необхідно виховувати принципи морального кодексу будівника комунізму.

Наголошуючи на єдності навчання і виховання, ми разом з тим хочемо попередити вчителів від введення на уроці так званих штучних «виховних моментів», хоч деякі керівники шкіл безпідставно цього вимагають.

Всі вчителі повинні добре запам'ятати, що виховання починається не при появі вчителя в клас, а раніше — з дзвінка на урок, з моменту приходу в клас і учнів і вчителів. Учні можуть писати художні твори, читати оповідання

ДО УЧИТЕЛЬСЬКИХ КОНФЕРЕНЦІЙ

про дисциплінованість, працьовитість, організованість, але коли в школі такий порядок, що вчителі не поспішають в класи, то і в учнів буде укорінюватись звичка в майбутньому не поспішати на роботу.

Єдність навчання і виховання означає не лише те, щоб навчанням виховати, але й те, щоб через виховні засоби здійснювати освітні завдання — навчати. Ось чому необхідно більше практикувати проведення таких позакласних заходів, як клуби веселих і цікавих (КВК), літературні, математичні, фізичні, історичні, географічні вікторини, усеї журналі «Хочу все знати», «За межами підручника» тощо.

Учитель завжди був і залишається найважливішою ланкою в історії духовного розвитку суспільства, в організації та проведенні навчально-виховної роботи.

Чеський педагог Коменський посаду вчителя вважав найпочеснішою під сонцем, а російський педагог Ушинський справу вчителя називав скромною зовні, але однією з найважливіших справ історії. Він неодноразово повторював: «Особа вихователя означає все в справі виховання».

Про вирішальне значення учителя в справі навчання і виховання людини писав і В. І. Ленін: «В усякій школі найголовніше — ідейно-політичний напрям лекцій. Чим визначається цей напрям? Цілком і виключно складом лекторів. Ви чудово розумієте, товариші, що всякий «контроль», всяке «керівництво», всякі «програми», «статутні» тощо, все це — звук пустий у відношенні до складу лекторів».

Перший нарком освіти А. В. Луначарський нагадував учителям: «Якщо золотих справ майстер зіпсує золото, то золото можна переплавити... Псування людини є великий злочин...»

Кожного разу, коли вчитель йде на урок чи проведення виховного заходу, він не повинен забувати свого призначення в історії людства, в комуністичному вихованні молодого покоління.

В Кіровоградській області працює майже 16 тисяч учителів. Є хороші педагогічні колективи: Павлівська (директор Герой Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинський), Богданівська (директор заслужений учитель школи УРСР І. Т. Ткаченко), Деретівська (директор Н. І. Кодак), Сазнівська (директор заслужений учитель школи УРСР С. Г. Максютін), Новгородівська (директор П. Ф. Козуль), Кіровоградській середній школі № 6 (директор Г. І. Антощенко), № 13 (директор В. Г. Крипошев), № 25 (директор В. Г. Конопляник) та інші; є майстри педагогічної справи Л. Г. Копцова, А. А. Москаленко, О. Н. Яворська, Т. М. Жердій, М. П. Козлова, В. Г. Коваленко та багато інших.

Педагогічна майстерність — поняття не абстрактне, а конкретне. Вона обумовлюється комуністичним світоглядом учителя, його ідейними переконаннями. Висока культура і велика ерудиція, уміння зацікавити і захопити учнів, повага і вимогливість до них, організованість і цілеспрямованість в роботі, скромність і простота, відсутність байдужості — все це захоплює учнів і кличе їх до розумової і практичної діяльності.

Обласні, міські, районні відділи народної освіти піднесення якості навчально-виховної роботи школи, розв'язання проблеми «середнього учня» повинні розпочинати з головного — проблеми учителя і педагогічного колективу.

В промові на II Всесоюзному з'їзді вчителів Генеральний секретар КПРС Л. І. Брежнев сказав: «Ваша професія, дорогі товариші, одна з тих чудових професій, де майстер рік у рік продовжує себе у своїх учнях. Якщо вчитель слабкий, якщо його власні знання відстають від розвитку науки, то його слабості перейдуть в майбутнє через його учнів. Нічого гіршого за це бути не може. Водочас хороший учитель також продовжує себе, свої знання, свої добрі якості в серцях і умах своїх вихованців. І немає нічого благороднішого від цієї місії».

Л. ШКОТ,

старший викладач кафедри педагогіки та психології Кіровоградського педінституту.

МУЖНІ ГОЛОСИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

з'їхались в обласний центр з усіх районів, завмирають по команді «струнко», коли представники комсомольських організацій і воїнів місцевого гарнізону вносять на сцену прапори обласної, районних та міських комсомольських організацій.

З доповіддю на цьому урочистому зібранні виступив перший секретар обкому комсомолу М. Д. Сиротюк. Від імені стотисячної комсомолі області він сердечно вітає делегації столиці нашої Батьківщини Москви, героїчних міст Ленінграда, Волгограда, Києва, Одеси. Зал вибухнув оплесками, коли головуючий назвав делегацію льотчиків В'єтнаму, на рахунок в кожного з яких вже по кілька збитих літаків американських агресорів.

Суворим хвилинним мовчанням зустріли присутні пропозицію головуючого вшанувати пам'ять загиблих на фронтах громадянської та Великої Вітчизняної воєн, в боротьбі з бандами та куркульською перших комсомольців Кіровоградщини. Лише тихі зітхання порушували сувору тишу.

Потім слово для привітання надається секретареві обкому партії Миколі Прокоповичу Суркіну. Він тепло звертається до ветеранів з побажаннями щастя, здоров'я, успіхів у праці, вітає комсомольців шістдесятих років, називає юних героїв праці.

Вмить в залі немов посвітлішало. Її наповнили дитячі голоси. Це піонери і жовтенята шкіл міста прийшли вклонитися подвигам першого покоління, вручити ветера-

нам квіти. «Звійтесь кострами»... — лише під склепіння, і зал підхоплює піонерський гімн.

З словом-відповіддю до учасників вечора звернувся генерал А. І. Олейніков, професор Московського державного університету Г. Д. Вовченко. Андрій Іванович зворушливо дякує організаторам Другого зльоту ветеранів комсомолу Кіровоградщини. Сім років пройшло з того часу, коли генерал брав участь у Першому зльоті. Розквітло, перебудувалося наше місто з того часу. Життя його земляків-кіровоградців з року в рік стає все красивішим. Генерал підкреслює складність нинішньої міжнародної обстановки і заклик юних оволодівати найгострішою, найстрашнішою для ворогів всіх людей доброї волі зброєю — марксистсько-ленінською ідеологією.

«Ми передаємо свою комсомольську естафету в надійні руки», — сказав на закінчення Андрій Іванович. Бурхливі оплески присутніх були відповіддю на слова ушанованого ветерана.

Від імені ветеранів комсомолу Кіровоградщини з теплими словами звернувся до комсомольців шістдесятих років член ВЛКСМ з 1923 року, професор Григорій Данилович Бовченко. Нема в країні жодної важливої справи, підкреслює він, в якій не брали б участі комсомольці. Партією молодих назвав Григорій Данилович Комуністичну партію Радянського Союзу, бо основним резервом її є комсомольці, яким будувати світле майбуття — комунізм.

У своєму виступі робітник заводу «Червона зірка» Володимир

Пономаренко подякував сивим ветеранам за їх участь у Другому зльоті. В перші дні організації червонозоряної комсомолі їх було п'ятнадцять. Зараз — дві тисячі. Комсомольська сім'я заводу «Червона зірка» продовжує зростати, зростають її трудові успіхи. Близько сотні робітників заводу нагороджені урядовими нагородами.

Тепло зустріли присутні виступ молодого воїна місцевого гарнізону Миколи Тарасова. «Ми приїхали, щоб передати вам, наші юні друзі, той ентузіазм, той запас енергії, які кожен з ветеранів привіз у своїх грудях, — сказав наш шановний гість Віктор Дмитрович Коршенко. — Ми теж були молодими, але жити нам доводилося в дуже складних умовах. Часто комсомольці йшли на виконання завдань босоніж, голодні і розлягнуті». Віктор Дмитрович за-

читує звернення ветеранів комсомолу Кіровоградщини до комсомольців шістдесятих років.

Текст вітального листа на ім'я Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Центрального Комітету Комуністичної партії України від імені ветеранів комсомолу Кіровоградщини і нинішніх комсомольців зачитує перший секретар Кіровоградського міськкому комсомолу Анатолій Ніцой. Як клятва, звучали полум'яні слова кіровоградської комсомолі про вірність ідеям Комуністичної партії, Радянського уряду.

Головуючий перший секретар обкому комсомолу М. Д. Сиротюк оголошує урочистий вечір-зустріч закритим. Вносяться прапори обласної, районних та міських комсомольських організацій. Звучить партійний гімн «Інтернаціонал».

Наприкінці зустрічі для дорогих гостей був даний великий концерт силами художньої самодіяльності області.

Вчора ветерани окремими делегаціями роз'їхались для зустрічі в райони області.

КЛЯНЕМОСЬ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Святістю їх наказів, пам'яттю героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн, словами матерів, які не дочекалися синів своїх, клянемося бути гідними подвигів батьків і на перший заклик іти в бій і перемогти! Клянемося!

Знову летить над парком громовицею:

«Клянемося!

Клянемося!

Клянемося!»

«Перед обличчям ветеранів комсомолу клянемося завжди йти шляхом Жовтня, бути вірними синями любимої Вітчизни і Комуністичної партії, серцем, розумом, всім життям своїм утверджувати на землі комунізм.

Клянемося!»

І всі, як один:

«Клянемося!

Клянемося!

Клянемося!»

Кілька хвилин тиші. До підніжжя пам'ятника В. І. Леніну покладають квіти. Звучить мелодія Гімну Радянського Союзу, трикратний салют з автоматів. Над парком мірадами іскор розсипаються ракети.

Мітинг закрито. Та ще довго не розходяться присутні. Кожному з молодих цікаво побесідувати з ветеранами.

ВІЧНИЙ СТАРТ

Четверта година дня. В офіцерському клубі звучить «По долинам і по взгор'ям». Затих зал, і мелодія струшує душу, примушує замислитись, навіює спогади.

Тут відбувається зустріч комсомольців двадцятих років, які з'їхалися в рідне місто, з воїнами місцевого гарнізону. Сидять дідуся і бабусі наші, слухають пісню своєї юності, пісню, з якою на устах вони будували молоді Радянську країну.

Завмерла мелодія, і на томість прорвався хвилюючий гуп «Бухенвальдського набату». Пам'ятайте люди! Бережіть мир!

Та ось бризнула музика, легка, енергійна: сама

сучасність — «14 хвилин до старту».

— Велике свято для нас, — говорить маршал авіації Володимир Олександрович Судець, — зустрітися з молодими воїнами, які тепер продовжують нести варту кордонів нашої країни.

Схвилювані, серйозні обличчя. Посміхнувся Володимир Олександрович, обернувся до ветеранів, і завирувала аудиторія, вибухнула оплесками, ніби посвітлішало в залі.

Відмінник бойової і політичної підготовки рядовий Сидоренко сказав:

— Ми дякуємо вам за цю зустріч, за настанови і виховання радянської молоді в дусі патріотизму. З честю випрадаємо ваше довір'я.

А. НЕЧИТАЙЛО.

Учасники Другого зльоту ветеранів комсомолу Кіровоградщини серед піонерів та школярів.

Фото В. КОВПАКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 24 серпня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Телевізійні вісті. (М). 10.00 — «З днем народження». (М). 10.30 — «Здоров'я». (М). 11.00 — Зустріч з майстрами театру. «Народна артистка СРСР Алла Тарасова». (М). 12.00 — Для дітей. Художній фільм. (К). 13.30 — Наші прем'єри. «Людина і півень». Музичний фільм. (К). 14.00 — Телереклама. (К). 14.20 — Всесоюзний зліт юних ракетників. (М). 14.45 — «Наші гості». Концерт. 15.35 — «Погляд». Молодіжна програма. (К). 16.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.00 — «Клуб кіно-

мадріністик». (М). 19.00 — «Напогони». (Донецьк). 20.15 — «Кіножурнал». (К). 20.25 — «Підземні білі». (Кіножурнал). (К). 20.45 — «На меридіанах України». (К). 21.15 — В ефірі «Молодість». (М).

НЕДІЛЯ, 25 серпня. Перша програма. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Теленовіни. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — «Для нас, жінок». Тележурнал. (М). 10.30 — Наш клуб повторного фільму. (Харків). 11.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Там, де служив Гастелло». (Ташкент). 11.30 — «Музичний місток». (К). 12.00 — Для виколірів «Роби з нами, роби, як ми, роби краще нас». (ІДР). 13.00 —

«Талант твої, Україно». (Дніпропетровськ). 13.30 — «Атлас народів СРСР». Узбецька РСР. (Ташкент). 14.30 — Телевізійний календар. Сьогодні — День шахтаря. (Донецьк). 15.00 — «Сільський клуб». (М). 16.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 17.30 — «На приз «Шкільний м'яч». (Луганськ). 19.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 19.45 — «Камертон доброго настрою». 20.30 — Програма передачі. 20.35 — Художній фільм. 22.15 — «Пісня не знає кордону». Фестиваль пісень.

ПОНЕДІЛОК, 26 серпня. Перша програма. 16.15 — Наші оголошення. (Кіровоград). 16.20 — «У пущі». Фільм-спектакль. (Кіровоград). 18.00 — Підвільна зустріч на Кубок СРСР з футболу. «Нефть» (Баку) — «Торпедо». (М). 19.45 — «Сніг». Телевізійна опера. (Кіровоград).

20.25 — «Краю мій, Кіровоградський». (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Підвільна зустріч на Кубок СРСР з футболу. «Нахтакор» — «Шахтар». Друга програма. 16.55 — Телевізійний економічний клуб. (Донецьк). 17.25 — Фотохроніка. (К). 17.30 — Для молоді. «Шевченкове — край студентський». (Харків). 20.30 — «Мрія». Художній фільм. (Кіровоград).

Спорт

Двадцять сьомий тур

В 27-му турі команди другої підгрупи другої групи класу «А» зіграли так: «Зірка» (Кіровоград) — «Судобудівник» (Миколаїв) — 0:1, «Металург» (Куйбишев) — «Динамо» (Ставрополь) — 2:0, «Сокол» (Саратов) — «Спартак» (Нальчик) — 2:1, «Труд» (Воронеж) — «Кубань» (Краснодар) — 0:1, «Зірка» (Рязань) — «Авангард» (Жовті Води) — 1:0, «Шинник» (Ярославль) — «Дніпро» (Кременчук) — 2:0, «Текстильник» (Іваново) — «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 1:2, «Металіст» (Харків) — «Металург» (Запоріжжя) — 1:1, «Ростсельмаш» (Ростов-на-Дону) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2, «Металург» (Липецьк) — СКЧФ (Севастополь) — 0:0.

Зараз турнірна таблиця має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
«Судобудівник»	25	15	9	1	35	-12 39
«Металіст»	26	13	9	4	32	-11 35
«Дніпро» (Дн)	26	14	7	5	33	-19 35
«Труд»	25	13	8	4	37	-16 34
«Сокол»	25	13	7	5	40	-16 33
«Кубань»	26	12	8	6	24	-16 32
«Зірка» (Кд)	25	11	10	4	35	-20 32
«Таврія»	26	12	7	7	27	-22 31
«Шинник»	26	10	10	6	25	-18 30
«Металург» (З)	26	9	10	7	33	-27 28
«Текстильник»	26	8	10	8	25	-29 26
«Ростсельмаш»	20	7	11	8	23	-25 25
«Дніпро» (Кр)	20	7	10	9	18	-22 24
«Локомотив»	25	6	6	11	28	-27 22
«Динамо»	26	6	9	11	17	-26 21
«Металург» (Кб)	25	6	5	14	20	-32 17
«Авангард»	26	3	11	12	13	-29 17
«Зірка» (Рз)	26	4	9	13	20	-41 17
«Металург» (Лп)	26	3	10	13	20	-35 16
«Спартак»	26	4	8	14	20	-43 16
СКЧФ	26	1	8	17	6	-29 10

Ф
У
Т
Б
О
Л

Адреса: телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.